

КАСНО ЈЕ ЗА РЕВАНШ

Са стадиона под рефлекторима допире френетично
рукоплескање –
Постигли смо згодитак, водимо један према нула,
Надомак смо постољу за асове, интонирању химне,
срећном плачу,
Бржој продаји играча на спортским аукцијама.
Многи ће достићи баснословне цене, посебно голгетери
и дриблери.

Али зар не би било боље и сигурније да им забијемо
још који гол
И искористимо предност што су нас неки богови и богиње,
Чији пулени нисмо никад били, ставили под заштиту
Иако Зевсу није мило – гамад људска па још побеђујемо,
Љут је, излокао је пола бурета вина, виче на Херу,
ломи намештај
И ко зна шта ће предузети чим Аресу и Посејдону
шаље гласнике,
Хитно да дођу на Олимп, да одложе све послове,
ману се забаве.

Можда би било боље да су нама противници
напунили мрежу,
Они нас изрешетали и, кад се лоптање заврши,
без продужетака
Вратимо кућама погнуте главе, бледи, клецавог хода,
А укућани нам брзо приносе воду, коцкице шећера, пилуле,
Да се што пре опоравимо од пораза, престанемо са кукањем
Јер очекује нас, колико сутра реванш,
нова сезона такмичења.

Већ се уплаћују опкладе по кладионицама,
новине из броја у број
Доносе изјаве о тактици нашег навалног реда:
центарфора и крила
Али и позадине, да ли ћемо задржати систем бункера
и држати га
Све док пиштаљка не одсвира крај и одемо у свлачионицу
Говорећи сумњичаво да смо и у првом
и у другом полувремену
Играли мртви против мртвих, али и с једне и друге стране
једино су
Живи голмани бранили мрежу и летели између статива,
ударали у пречке,
Не марећи где су им ноге и руке,
и у ком углу је остала да висе глава,
Ако то посматрачком оку света нешто значи,
а изгледа, ипак, значи.